

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 11-02-239 מדינת ישראל נ' בוגוסלבסקי

בפני כב' השופט שמואל מלמד

מדינת ישראל

מאשימה

נגד

מרט בוגוסלבסקי

נאשם

פסק דין

מצאתי לזכות את הנאשם מעובדות כתב האישום וזאת מחמת הספק.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו ביום 6.8.10 בשעה 01:15, נהג הנאשם רכב ברח' יפת ביפו מכיוון צפון לדרום והתקרב לצומת עם רח' מרגוזה. אותה שעה נהג על קטנוע רוכב הקטנוע מוחמד גרבוה ברח' יפת ממול כיוון נסיעת הנאשם והתקרב לצומת האמור. הנאשם לא נתן תשומת לבו לדרך, החל לבצע פניה שמאלה בצומת מבלי שנתן זכות קדימה לקטנוע הבא ממול ושני כלי הרכב התנגשו. כתוצאה מהתאונה נחבל רוכב הקטנוע חבלה של ממש, שבר בצלעות, שבר בחוליה מותנית, שברים בעצמות הירך, רוכב הקטנוע עבר ניתוח לקיבוע הירך וכן נחבל נוסע על הקטנוע חבלה בגב, שפשופים בגפיים וכלי הרכב המעורבים ניזוקו.

הנאשם הואשם בעבירה של אי מתן זכות קדימה לרכב הבא ממול וגרם חבלה של ממש, עבירה על תקנה 64 (א) (2) לתקנות התעבורה וסעי' 38 (ד) לפקודת התעבורה ונהיגה בחוסר זהירות וגרם חבלה של ממש, בניגוד לתקנה 21 (ג) לתקנות התעבורה וסעי' 38 (א) לפקודת התעבורה.

מטעם התביעה העידו העדים הבאים:

1. **תרם פיני** – ערך דו"ח בוחן, תרשים, סקיצה, לוח תצלומים, הודעת נאשם ומזכר. על פי דו"ח הבוחן שדה הראיה של הנאשם ורוכב הקטנוע היה 100 מ' לפחות קדימה, הבוחן מצא ברכב הנאשם מעיכה בחזית הרכב על מכסה המנוע, בטמבון מלפנים לאחור, מימין לשמאל. בקטנוע מעיכה בחזית מלפנים לאחור, כיפוף מזלג מקדימה לאחור וכלפי מטה פלסטיקה שבורה. רכב הנאשם נבחן בנסיעה ונמצא תקין. רכב הקטנוע נבחן בדחיפה ונמצא תקין.

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 239-02-11 מדינת ישראל נ' בוגוסלבסקי

2. **רוכב הקטנוע מוחמד ג'רבו** – לדבריו היה אחרי העבודה, נסע עם אחר. כשהגיע לצומת של רח' מרגוזה עם יפת, ראה רכב שעצר מכיוון צפון לדרום כדי לתת זכות קדימה. אוטו שהיה מאחור (הנאשם) יצא לפתע מאחורי אוטו אחר. הנאשם החל בפניה שמאלה, רוכב הקטנוע לא הספיק לעצור ונכנס ברכב הנאשם. רוכב הקטנוע נזרק לכיוון העמודים בצומת, נשברו לו 2 הרגלים, הגב הושם בקיבוע, סדק באגן, צלע ימין נשברה. הוגש תיעוד רפואי ממנו עולה כי רוכב הקטנוע היה מאושפז בביה"ח וגרם לנפגע שבר ברגלים זו צדדי בעצמות הירך, שבר בחולייה גובה L3 וזיז L2 שבר בצלע 3 וקנטוזיות ריאתיות דימום מועט סביב הכבד והטחול ללא קונטוזיה ברורה.

3. הוגשה ההודעה של הנוסע שרכב עם רוכב הקטנוע אבולושין והתיעוד הרפואי לפיו נפגע מהתאונה.

מטעם ההגנה העידו:

1. **הנאשם** – לדבריו הוא נסע ברח' יפת, הנאשם התקדם ברח' יפת. כאשר בכביש עברו לפניו את הצומת רכבים אחרים. הנאשם התקדם מספר מטרים והתכוון לפנות שמאלה. היו כמה רכבים שהתקדמו במהירות לא גבוהה. לפתע הבחין הנאשם בקטנוע "שעשה תמרון האצה והיתה התנגשות", ההתנגשות הייתה חזיתית. רוכב הקטנוע התרומם לאוויר ונפל על מכסה המנוע ונפל למדרכה.

2. **ניר קוסטיקה – חו"ד מומחה** – לשיטת המומחה הנאשם התקדם קדימה בכביש ברח' יפת, כאשר נעצר לפני הכניסה לצומת. הנאשם התקדם תוך שהוא לא נכנס למסלול המנוגד בכיוון הנגדי. רוכב הקטנוע עקף רכב פרטי בתוך הצומת לא הספיק לחזור לנתיב נסיעתו והתנגש בנאשם כאשר הוא בנתיב הנסיעה של הנאשם.

3. **אירית בוגוסלבסקי** – אשתו של הנאשם ישה לצידי במהלך התאונה. לדבריה, הם עמדו בפניה מאחורי רכב. אחרי שהרכב התקדם הנאשם התקדם ונעצר לפתע. העדה ראתה בצד שלה רכב שחור מתקדם ואת הפגיעה.

4. **מוטי בראל** – סייר מתנדב שהגיע למקום וערך דו"ח. על פי הדו"ח רשם, הנאשם טען כי עמד בעצירה בכוונה לפנות שמאלה, לפתע הגיע אופנוע שהגיע בין הרכבים. על פי הדו"ח הרכב עמד לפנות שמאלה, הרכב עמד בזווית לפניו ולא נכנס לצומת.

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 11-02-239 מדינת ישראל נ' בוגוסלבסקי

לאחר ששמעתי את הצדדים, מצאתי לזכות את הנאשם מעובדות כתב האישום וזאת מחמת הספק.

אין מחלוקת בין הצדדים, כי הייתה התנגשות בין רכב הנאשם לבין הקטנוע. אין גם מחלוקת לגבי הפגיעה הקשה של נהג הקטנוע ורוכב אותו הרכיב על הקטנוע. יחד עם זאת, הנאשם טען כי לא נכנס לתוך נתיב הנסיעה של רוכב הקטנוע ונסיבות אלו אינן אחראי לקרות התאונה. בעוד המאשימה סבורה כי הנאשם נכנס לתוך נתיב הנסיעה של רוכב הקטנוע, בכך שהחל לבצע פניה שמאלה ולא נתן לקטנוע זכות קדימה, חסם את דרכו ושני כל הרכב התנגשו.

מטעם התביעה העיד רוכב הקטנוע שמסר גרסה, אולם גרסה זו בעייתית בעיני ואין בידי לקבלה. רוכב הקטנוע בחקירתו הראשית מסר גרסה על קרות האירוע. אולם במהלך חקירתו הנגדית התברר כי עדותו בבית המשפט העד אינו מעיד מזיכרונו שלו, אלא ריענון זיכרון של האחר. שהיה עם רוכב הקטנוע ואחרים שהיו במקום (עמ' 12 שורה 32 לפרוטוקול).

"רק אחרי שבוע עד שהתאוששתי אני בקשתי מהחבר שלי לספר לי מה היה באותו יום, אפילו לא זכרתי שיצאנו מהמסעדה" (בהמשך עמ' 12, שורה 2) **"הוא עזר לי לרענן את הזיכרון לגבי אותו יום"**. בהמשך עמ' 13, שורה 9 **"אני ממנו הבנתי יותר מה קרה שם, הוא היה איתי"**.

בחקירה חוזרת טען העד (עמ' 15, שורה 28) **"היה לי רק את הנקודה המסוימת שאני הייתי עם הקטנוע והיה בום טשטוש. במפורש לא זכרתי בדיוק מה קרה שם"**.

העד העיד כי חברו שהיה עמו באירוע הזכיר לו את האירוע, מתוך עיון בעדות אבולאשין במשטרה עולה כי מר' אבולאשין שלא העיד בבית המשפט לא זכר מה קרה בתאונה. לאור אמירות אלו, מצאתי שלא ניתן לתת משקל לעדותו של רוכב הקטנוע לקביעת ממצאים עובדתיים לתאונה.

בית המשפט יכול לקבוע ממצאים על סמך ראיות אחרות המובאות לו ולא בהכרח על עדויות ישירות. ראיות אחרות יכולות להיות מתוך עבודת הבוחן והמסקנות אליהן הגיע הבוחן. כמו גם ממצאים שנאספים בזירת התאונה. מתוך התמונות שצילם הבוחן ניתן לקבוע כי התאונה הייתה חזיתית. ברכב הנאשם על פי לוח התצלומים קיימת פגיעה בטמבון הרכב מצד ימין ופגיעה במרכז מכסה המנוע מקדימה. הפגיעה בקטנוע הוא במרכז הקטנוע, מכך ניתן ללמוד כי מדובר בתאונה חזיתית שהתרחשה, כאשר שני הרכבים פניהם קדימה גם אם מדובר בזיוות שרכב זה או אחר היה מצוי בה, ודאי שאפשר לקבוע שרכב הנאשם לא היה בפניה שמאלה. שאם אכן הרכב היה במצב של פניה שמאלה, הרי שהפגיעה הייתה צריכה להתרחש בצידו של הרכב ולא חזיתית או לכל הפחות באחת מהצדדים מקדימה של הרכב.

הנאשם במשטרה טען כי הוא החל להתקדם לתוך הצומת מטר (עמ' 1 שורה 13 להודעת הנאשם במשטרה) (ראה גם שורה 28 להודעה) **"האימפקט היה כנראה יותר עמוק בתוך הצומת כמטר אחד יותר לתוך הצומת אבל אני הייתי בעמידה"**.

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 11-02-239 מדינת ישראל נ' בוגוסלבסקי

השוטר הסייר מוטי בראל רשם בדו"ח הפעולה שערך "לציין שרכב הטיוטה עמד לפנות שמאלה והרכב עמד בזווית לפנות ולא נכנס לצומת". מדובר בשוטר שהגיע למקום ראשון כ- 5 דקות לאחר התאונה בטרם רכב הנאשם הוזה.

על פי התרשים שערך הבוחן ממקום עמידת הרכב של הנאשם בהטעיה שמאלה, ניתן לרוכב הקטנוע רוחב כביש של 4.2 מטר, גם אם הרכב יוזה מטר לתוך הנתיב הנגדי עדין ישאר 3.2 מטר מנתיב הנסיעה של רוכב הקטנוע. בנסיבות אלו אני מוצא לקבוע כי לו נתן דעתו רוכב הקטנוע לרכב הנאשם. הרי, שהתאונה הייתה נמנעת. רוכב הקטנוע שלא היה לו שום מחסום או הפרעה בראות של רכב הנאשם. בהתחשב בעובדה שהנאשם גם אם הוא סטה שמאלה, הרי שלא ניתן לקבוע כי הוא חסם את נתיב הנסיעה של רוכב הקטנוע. בנסיבות אלו רוכב הקטנוע היה יכול בנסיעה זהירה, בהתחשב בעובדה כי הוא מתקרב לצומת, להימנע מקרות התאונה.

נוכח כך נוצר ספק לגבי האחריות של הנאשם לקרות התאונה ואני מוצא לזכותו.

ברצוני לציין כי אינני יכול לקבל את חווה"ד של מומחה ההגנה בנקודה כי רוכב הקטנוע עקף רכב אחר שעה שהיה בסמוך לצומת, זאת בהעדר ראיות לכך. גם הנאשם וגם אשתו של הנאשם לא טענו זאת. מדובר אם כן לא במסקנות אלא בהוספת נסיבות שלא הוכחו עובדתית.

סוף דבר - לאחר ששמעתי את הצדדים, עיינתי בחומר הראיות שהוגשו לתיק בית המשפט, אני מוצא לזכות את הנאשם מהאחריות לקרות התאונה וזאת מחמת הספק.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב בתוך 45 יום מהיום.

הדיון הקבוע ליום 11.2.13 בטל. מזכירות נא לשלוח לצדדים את פסה"ד.

ניתן היום, י"ז שבט תשע"ג, 28 ינואר 2013, בהעדר הצדדים.

שמואל מלמד, שופט